

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **D. T. N.**, narozena dne X
státní příslušnost X
bytem na území republiky X
zastoupená advokátkou Mgr. Naďou Smetanovou
sídlem 28. října 1001/3, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2020 č. j. MV-5241-5/SO-2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaný potvrdil usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „*prvostupňový orgán*“), ze dne 11. 11. 2019 č. j. OAM-17388-39/PP-2018. Tímto rozhodnutím prvostupňový orgán podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*ZPC*“), zastavil řízení ve věci žádosti žalobkyně, tehdy účastnice řízení, o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky podle § 87b odst. 1 ZPC (dále též „*žádost*“), neboť se bez vážného důvodu nedostavila k výslechu.
2. Proti rozhodnutí správních orgánů obou stupňů brojí žalobkyně podanou žalobou. Námitky v ní uplatněné lze rozdělit do těchto žalobních bodů.

3. V *prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá, že z výsledku nařízeného na den 13. 8. 2019, na který byla předvolána i s M. T. N., nar. X (dále též „vnuk“), jako svědkem, se omluvila z důvodu dovolené. V odvolacím řízení doložila kopií cestovního pasu vnuka, že byl od 12. 7. 2019 do 19. 8. 2019 ve X. K tomuto novému důkazu však žalovaná v rozporu s § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*správní řád*“) nepřihlédla, ačkoli z odvolání i ze žádosti o prodloužení lhůty bylo zřejmé, že žalobkyně ve správním řízení pasem vnuka nedisponovala, a nemohla jej proto předložit dříve. Podle žalobkyně pas vnuka prokazuje vážný důvod nedostavení se žalobkyně k výsledku. Pokud prvostupňový orgán měl pochybnosti o pravdivosti tvrzení žalobkyně, měl se obrátit přímo na vnuka, znovu ho předvolat, či požádat ho o poskytnutí součinnosti. Prvostupňový orgán namísto toho rezignoval na zjištění skutečného stavu věci, tvrzením žalobkyně se nezabýval, a řízení zastavil. Formalistickým přístupem s popřením materiální pravdy nepostavil na jisto, zda žalobkyně o změnu termínu výsledku žádala oprávněně. Dodatečným doložením pasu vnuka žalobkyně prokázala, že výsledky nemohly být ve stanoveném termínu realizovány. Není proto pravdivou, že se k výsledku nedostavila bez vážného důvodu. Zaslala včas omluvu společně se žádostí o nový termín výsledku, aby se jej mohl účastnit vnuk. Přitom podle § 169j odst. 3 ZPC související výsledky více účastníků řízení nebo účastníka řízení a svědka mají probíhat odděleně ve stejnou dobu nebo bezprostředně po sobě. Jelikož vnuk se nenacházel na území České republiky, bylo zřejmé, že nebude moci proběhnout ani výslech žalobkyně. Také tuto skutečnost lze považovat za vážný důvod nedostavení se k výsledku. Žalobkyni v době konání výsledku bylo 78 let, její mobilita je snížena, bylo zřejmé, že výsledky ve stanoveném termínu nemohou být realizovány, a nebylo účelné, aby se ve stanoveném termínu žalobkyně ke správnímu orgánu dostavila. Napadeným rozhodnutím byla žalobkyně zkrácena na svých právech, které je věcně nesprávné a nezákonné, stejně tak jako rozhodnutí prvostupňového orgánu.
4. Ve *druhém žalobním bodu* žalobkyně poukazuje na zásah do soukromého a rodinného života, který spatřuje v rozporu napadeného rozhodnutí s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Zastavením řízení o žádosti žalobkyně má povinnost území republiky opustit, což není odůvodněno národní bezpečností, hospodářským blahobytem země, předcházením nepokojů a zločinnosti, ochranou zdraví, morálky ani práv a svobod jiných. Žalobkyně je v důchodovém věku, vdova a na území republiky má rodinné zázemí, žije v domácnosti s dcerou a vnukem, na které je z hlediska uspokojování základních životních potřeb odkázána fakticky i finančně. Vycestování z území považuje za nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života. Jelikož se správní orgány souladem rozhodnutí s mezinárodními smlouvami nezabývaly, zatížily rozhodnutí nepřezkoumatelností.
5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout, odkázal na napadené rozhodnutí a setrval na jeho závěrech. Doplnil, že dopisem ze dne 7. 7. 2019 byli předvoláni žalobkyně k výsledku a její vnuk k podání svědecké výpovědi, oba na den 13. 8. 2019. Tento dopis byl doručen žalobkyni a jejímu zástupci dne 18. 7. 2019 a vnukovi dne 25. 7. 2019. Dne 12. 8. 2019 zástupce žalobkyně doručil prvostupňovému orgánu omluvu žalobkyně, že termín výsledku jí koliduje s termínem její plánované dovolené, a žádá o změnu termínu. Jelikož k žádosti žádný doklad na podporu svých tvrzení žalobkyně nepřipojila, vyzval ji prvostupňový orgán, aby do 5 dnů tak učinila. Dopisem ze dne 10. 9. 2019 žalobkyně požádala o prodloužení lhůty o 15 dnů. Lhůtu prvostupňový orgán prodloužil usnesením ze dne 16. 9. 2019 o 10 dnů. Žalobkyně však nic nedoložila. Kopii

cestovního pasu vnuka doložila až po výzvě k odstranění vad blanketního odvolání. S odkazem na zásadu koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu žalovaný konstatoval, že doklad předložený až po vydání usnesení, společně s odvoláním, nepředstavuje nové skutečnosti ani návrhy na provedení nových důkazů. Žalobkyni byl prvostupňovým orgánem poskytnut dostatečný časový prostor pro doložení tvrzeného. I když v odvolání uvedla, že podklady od vnuka se jí nedařilo zajistit, bylo vnukovi na základě výzvy známo, že má podat svědeckou výpověď dne 13. 8. 2019, podle předložených letenek dovolenou čerpal od 12. 7. 2019 do 19. 8. 2019. K pasu vnuka nemůže v průběhu odvolacího řízení žalovaný přihlédnout, neboť jej žalobkyně měla doložit ještě před vydáním rozhodnutí prvostupňového orgánu.

6. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Městský soud rozhodl o věci samé bez nařízení jednání, jelikož žalovaný s tímto projednání věci výslovně souhlasil a žalobkyně se ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřila, souhlasila proto konkludentně (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
7. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti:
8. Dne 8. 10. 2018 podala účastnice žádost (o povolení k přechodnému pobytu) za účelem podle rubriky č. 14 „*společné soužití s občanem ČR s vnukem N. M. T., nar. X*“. K žádosti připojila mimo jiné rodný list vnuka a listinu o udělení státního občanství České republiky vnuka ze dne 12. 9. 2017.
9. Dne 12. 12. 2018 prvostupňový orgán vyzval účastnici k odstranění vad žádosti, aby ve lhůtě 20 dnů doložila, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie podle § 87b odst. 3 ZPC v návaznosti na § 15a ZPC. Tato zásilka se vrátila prvostupňovému orgánu jako odesílateli dne 2. 1. 2019 s tím, že adresát je na adrese X, neznámý, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 19. 12. 2018 a nebyla vyzvednuta.
10. Jelikož účastnice požádala o opětovné zaslání, dne 7. 2. 2019 prvostupňový orgán ji vyzval k odstranění vad žádosti ve lhůtě 30 dnů, aby doložila, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie podle § 87b odst. 3 ZPC v návaznosti na § 15a ZPC. Tato výzva byla účastnici doručena dne 14. 2. 2019.
11. Dne 27. 5. 2019 účastnice navrhla doplnit dokazování slyšením vnuka k prověření okolností soužití, a požádala o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti o 15 dnů a o přerušení řízení.
12. Dne 3. 6. 2019 bylo prvostupňovému orgánu doručeno vyjádření vnuka účastnice, že se o něj starala ve X v době, když rodiče pracovali v republice, nyní je v pokročilém věku, má problémy s pohybem a nedokáže se o sebe kompletně postarat, proto s ní chodí k lékaři, na procházky, ona je zmatená a nedokáže se orientovat, k tomu se o ní finančně stará.
13. Usnesením ze dne 14. 6. 2019 prvostupňový orgán nevyhověl žádosti účastnice ze dne 27. 5. 2019 o přerušení řízení a informoval ji o důvodech neprodloužení lhůty k odstranění vad žádosti.
14. Dne 18. 7. 2019 bylo účastnici doručeno předvolání ze dne 26. 6. 2019 k výsledku na den 13. 8. 2019 v 8:30 hodin. V poučení je uvedeno, že v případě, že se účastnice nemůže dostavit, je povinna se bezodkladně omluvit s uvedením důvodu, písemně či ústně do protokolu. Závažný důvod, např. pracovní neschopnost či plánovanou zahraniční pracovní

cestu, je třeba doložit. V případě, že se bez závažného důvodu nedostaví na toto předvolání k výsledku, bude řízení zastaveno. Shodného dne 18. 7. 2019 bylo vyrozumění o konání výsledku uvedeného dne doručeno zástupci účastnice.

15. Dne 29. 7. 2019 se prvostupňovému orgánu vrátilo předvolání ze dne 26. 6. 2019 k výsledku vnuka účastnice jako svědka na den 13. 8. 2019 v 8:30 hodin s tím, že mu zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 15. 7. 2019 a vyzvednuta nebyla, proto dne 26. 7. 2019 se vracela odesílateli. V poučení je uvedeno, že v případě, že se svědek nemůže dostavit, je povinen se bezodkladně omluvit s uvedením důvodu, písemně či ústně do protokolu. Závažný důvod, např. pracovní neschopnost či plánovanou zahraniční pracovní cestu, je třeba doložit.
16. Dne 12. 8. 2019 byla doručena prvostupňovému orgánu omluva účastnice z plánovaného výsledku prostřednictvím zástupce, který uvedl: „*Bohužel, ve tento termín se účastníci nemohou k výsledku dostavit, když termín koliduje s termínem plánované dovolené. Vzhledem k tomu se účastnice omlouvá z plánovaného úkonu a současně si dovoluje požádat a stanovení termínu výsledku nového.*“ (tučně zvýraznil zástupce účastnice, pozn. soudu).
17. Dne 16. 8. 2019 prvostupňový orgán vyzval účastnici ve lhůtě 5 dnů „*k doložení originálu či úředně ověřené kopie dokladu, který prokáže, že se k výsledku skutečně nemohla dostavit z důvodu, že pobývala na plánované zahraniční dovolené. Takovým dokladem může být například doklad o zaplacené dovolené, letenky či potvrzení o rezervování hotelu.*“ Tato výzva byla doručena účastnici dne 5. 9. 2019.
18. Dne 10. 9. 2019 (v 20:48:14 hodin) požádala účastnice o prodloužení lhůty k doložení dokladů potvrzujících nemožnost dostavit se k výsledku o 15 dnů a požaduje přerušování řízení.
19. Usnesením ze dne 16. 9. 2019 prvostupňový orgán určil další lhůtu k odstranění vad podání, a to 10 dnů od doručení usnesení a po tuto dobu řízení přerušil. Toto usnesení bylo doručeno účastnici dne 29. 9. 2019.
20. Rozhodnutím prvostupňového orgánu (ze dne ze dne 11. 11. 2019 č. j. OAM-17388-39/PP-2018) bylo řízení o žádosti účastnice zastaveno podle § 169r odst. 1 písm. n) ZPC, neboť účastnice se bez vážného důvodu nedostavila k výsledku. Prvostupňový orgán konstatoval, že účastnice ničím nedoložila omluvu, že se nemohla k výsledku dostavit ze závažných důvodů, ačkoli byla vyzvána k odstranění vad žádosti a následně jí byla prodloužena lhůta k odstranění vad žádosti. Účastnice do rozhodnutí nedoručila správnímu orgánu žádný důkaz k učiněné omluvě. Dne 29. 11. 2019 podala účastnice proti tomuto rozhodnutí blanketní odvolání.
21. Dne 12. 12. 2019 prvostupňový orgán vyzval účastnici, aby ve lhůtě do 5 dnů od doručení výzvy odvolání odůvodnila. Tato výzva byla žadatelce doručena dne 23. 12. 2019.
22. Dne 1. 1. 2020 zástupce žadatelky k odvolání připojil kopie zvětšené části jedné stránky X pasu blíže neztotožněné osoby s X razítky „13 JUL 2019“ a „18 AUG 2019“, a kopie palubních vstupenek p. M. T. N. z 12. července PRG-DOH a 13. července DOH-SGN a z 18. srpna SGN-DOH a 19. srpna DOH-PRG.
23. Napadeným rozhodnutím (ze dne 7. 2. 2020 č. j. MV-5241-5/SO-2020) žalovaný potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu. Konstatoval, že v případě zastavení řízení o povolení k přechodnému pobytu podle § 169r odst. 1 písm. n) ZPC, musí správní orgán ve svém rozhodnutí obhájit, že výsledek cizince byl nezbytný pro zjištění stavu věci a že v dané věci

nepostupuje svévolně. Prvostupňový orgán hodlal výslech žadatelky uskutečnit z důvodu zjištění stavu věci, proto oprávněně přistoupil k předvolání účastnice i jejího vnuka. Účastnice ani v prodloužené lhůtě, o kterou sama požádala, nic nedoložila, tudíž neprokázala vážné důvody, které jí bránily dostavit se k provedení výslechu, přestože v odvolání namítá, že rozhodnou skutečností bylo podání svědecké výpovědi vnuka, který byl v té době na dovolené. Toto tvrzení však nemá relevanci s povinností dostavit se k provedení výslechu nebo prvostupňovému orgánu prokázat vážné důvody, pro které se účastnice nemohla k provedení výslechu dostavit, ačkoli k tomu byla správním orgánem řádně vyzvána a poučena. Doklady (kopii cestovního pasu vnuka) předložila žadatelka teprve na základě výzvy prvostupňového orgánu, aby odstranila vady blanketního odvolání, přestože, ji zmocněný zástupce již dne 8. 8. 2019 písemně z účasti na provedení výslechu v dotčeném termínu omluvil. Nepředložil však důkazy, kterými by vážné důvody doložil; proto s odkazem na zásadu koncentrace řízení vyjádřenou v § 82 odst. 4 správního řádu žalovaný seznal, že je na místě konstatovat, že doklad, kterým by prokázala žadatelka vážné důvody, které jí bránily dostavit se k provedení výslechu (dovolená vnuka), předložila až s odvoláním, respektive po vydání prvostupňového rozhodnutí. Nadto tento doklad nepředstavuje nové skutečnosti ani návrhy na provedení nových důkazů. Prvostupňový orgán nepochybil, když vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání usnesení o zastavení řízení. K předloženému dokladu nelze v průběhu odvolacího řízení přihlídnout, neboť jej žadatelka mohla a měla doložit ještě před vydáním prvostupňového rozhodnutí. Zastavení řízení o žádosti nezakládá překážku věci rozhodnuté a žadatelka má možnost podat ve věci novou žádost. O prominutí zmeškání úkonu ve smyslu § 41 správního řádu žadatelka nepožádala.

24. Městský soud vycházel z následující právní úpravy v rozhodném znění.
25. Podle § 169r odst. 1 písm. n) ZPC *usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec v řízení o jeho žádosti odmítne vypovídat nebo se bez vážného důvodu nedostaví k výslechu.*
26. Podle § 169j odst. 1 ZPC *správní orgán může za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vyslechnout účastníka řízení.*
27. Podle § 169j odst. 2 ZPC *na výslech účastníka řízení se použijí obdobně ustanovení správního řádu o důkazu svědeckou výpovědí, není-li dále stanoveno jinak.*
28. Podle § 169j odst. 3 ZPC *je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona s cílem získat oprávnění k pobytu, může správní orgán provést související výsledky více účastníků řízení nebo účastníka řízení a svědka odděleně ve stejnou dobu nebo bezprostředně po sobě; jiný účastník řízení ani jeho zástupce není oprávněn být souvisejícímu výslechu přítomen. Bez zbytečného odkladu po provedení všech souvisejících výsledků správní orgán seznámí účastníka řízení s obsahem protokolů o souvisejících výsledcích; do doby provedení všech souvisejících výsledků jsou protokoly o výsledcích vyloučeny z nahlížení do spisu a správní orgán nepořizuje jejich kopie. Pokud byli účastník řízení nebo svědek předvoláni k souvisejícím výsledkům a některý z nich se k výslechu nedostaví, správní orgán může upustit od provedení souvisejících výsledků a předvolat účastníky řízení nebo svědky na jinou dobu.*
29. Podle § 59 správního řádu *správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že*

se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.

30. Předně se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, která je namítána *ve druhém žalobním bodu*, neboť v případě shledání důvodnosti této námítky by bylo vyloučeno meritorní posouzení žaloby. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, jelikož se správní orgány nezabývaly dopadem rozhodnutí do jejího rodinného a soukromého života.
31. Vadu nepřezkoumatelnosti rozhodnutí představují nejzávažnější nedostatky rozhodnutí, ať už jde o nesrozumitelnost rozhodnutí (z výroku není zřejmé, jaká práva či povinnosti jsou ukládány či deklarovány) či nedostatek důvodů odůvodnění (z rozhodnutí není zřejmé, na jakých úvahách správní orgán založil své rozhodnutí nebo není zřejmé, z jakých důkazů vycházel). Dílčí nedostatky rozhodnutí, je-li toto srozumitelné a ve svém celku poskytuje odpověď (být implicitně) na námitky žalobkyně, nemohou způsobit vadu nepřezkoumatelnosti. Tyto závěry jsou v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů, konkrétně lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019 č. j. 8 Afs 267/2017-38: „*Současně je ovšem nutné zdůraznit, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74, publ. pod č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud podstatou námítky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námítky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomeneli správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, čj. 1 Afs 92/2012 45, či ze dne 29. 6. 2017, čj. 2 As 337/2016-64). Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, čj. 9 As 221/2014-43).“ Soud nedospěl k závěru, že by napadené rozhodnutí trpělo tak závažnými vadami, pro které by je nebylo možné meritorně posoudit. Soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné ani z důvodu tvrzeného žalobkyní, že se správní orgány nezabývaly dopadem rozhodnutí do jejího rodinného a soukromého života.*
32. Podle aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu se v případě zastavení řízení podle § 169r ZPC přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žadatele neposuzuje, jelikož o žádosti není meritorně rozhodováno. Pokud nejsou splněny podmínky projednání žádosti, správní orgán nemá jinou možnost, než řízení zastavit (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2021 č. j. 8 Azs 37/2021-81, či ze dne 7. 1. 2022 č. j. 8 Azs 314/2019-39). Hodnocení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žadatele se posuzuje až v rozhodnutí o věci samé. Z

uvedených důvodů nebylo nutné se v projednávané věci otázkou přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně zabývat. Nelze proto přisvědčit žalobkyni, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, když nebyl posuzován dopad rozhodnutí do jejího soukromého a rodinného života. Druhý žalobní bod není důvodný.

33. Následně se soud zabýval *prvním žalobním bodem*. V projednávané věci správní orgány zastavily řízení o žádosti žalobkyně podle § 169r odst. 1 písm. n) ZPC, podle kterého se řízení o žádosti zastaví mimo jiné, jestliže se cizinec „*bez vážného důvodu nedostaví k výsledku*“. Ve věci není sporné, že se žalobkyně nedostavila k výsledku, který se měl uskutečnit dne 13. 8. 2019, účastníci řízení se však neshodnou na otázce, jestli se tak tomu stalo bez vážného důvodu.
34. Nedostavení se k výsledku je důvodem pro zastavení řízení podle § 169r odst. 1 písm. n) ZPC pouze v případě, že se cizinec nedostaví k výsledku bez vážného důvodu. Soud poukazuje na to, že i pro úpravu předvolání k výsledku podle § 169j odst. 1 ZPC se použije § 59 správního řádu, podle kterého „*[s]právní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.*“
35. Žalobkyně shledává vážný důvod k nedostavení se k výsledku konanému dne 13. 8. 2019 ve skutečnosti, že se vnuk, který byl předvolán k podání svědecké výpovědi na týž den, k tomuto výsledku nemohl dostavit, neboť byl na dovolené. Podle žalobkyně se tak nemohl konat ani její výslech. S touto argumentací žalobkyně se soud neztotožňuje.
36. Ustanovení § 169j odst. 3 ZPC umožňuje správnímu orgánu provést související výsledky více účastníků řízení nebo účastníka řízení a svědka odděleně ve stejnou dobu nebo bezprostředně po sobě, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona s cílem získat oprávnění k pobytu. Smyslem tohoto ustanovení je předcházení případnému znehodnocení výsledku. Právní úprava totiž umožňuje správním orgánům vyslechnout osoby současně nebo bezprostředně po sobě, aniž by mohly využít práva na účast při výsledku tohoto druhého a do doby provedení obou výsledků nemají ani právo nahlédnout do protokolu o výsledku druhé vyslýchané osoby. Je třeba zdůraznit, že se jedná o možnost, které správní orgán může využít, nikoliv o povinnost takto výsledky provést. Současně dotčené ustanovení počítá se situací, kdy se jedna z předvolaných osob k výsledku nedostaví. V takových případech může podle § 169j odst. 3 ZPC správní orgán upustit od provedení souvisejících výsledků a předvolat účastníky řízení nebo svědky na jinou dobu. Tedy, v případě, že se některý z předvolaných účastníků či svědků k výsledku nedostaví, je na úvaze správního orgánu, zda využije oprávnění, které mu zákonodárce svěřuje, a od provedení výsledků upustí a předvolá účastníky nebo svědky na jinou dobu, nebo provede výslech těch účastníků, kteří se k němu dostaví. Není povinností správního orgánu, pokud se některá z předvolaných osob k výsledku nedostaví, od výsledku upustit a nařídít všem předvolaným nový termín jeho konání. Nelze tak přistoupit na argumentaci žalobkyně, že pokud se výsledku nemohl účastnit její vnuk jako svědek, nebylo možné realizovat ani výslech žalobkyně. Již vůbec pak nelze takovou ničím nepodloženou úvahu žalobkyně hodnotit za vážný důvod pro nedostavení se k výsledku. Za závažné důvody neumožňující

přítomnost na nařízeném výsledku jsou považovány např. zdravotní důvody či dlouhodobá nepřítomnost na území České republiky, nikoli subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nepotřebnosti účasti na výsledku z důvodu nepřítomnosti jiné osoby.

37. Jak vyplývá ze správního spisu, žalobkyně byla k výsledku konanému dne 13. 8. 2019 řádně předvolána, přičemž byla zároveň poučena o následcích nedostavení se. Bylo povinností žalobkyně se k provedení výsledku dostavit nebo správnímu orgánu prokázat vážné důvody, pro které se výsledku nemůže zúčastnit. Žalobkyně se z nařízeného výsledku sice omluvila, avšak vážný důvod své nepřítomnosti neprokázala.
38. Žalobkyně k omluvě doručené prvostupňovému orgánu dne 12. 8. 2019, která je citována pod bodem 16. tohoto rozsudku (*bohužel v tento termín se účastníci nemohou k výsledku dostavit, když termín koliduje s termínem plánované dovolené. Vzhledem k tomu se účastnice omlouvá z plánovaného úkonu a současně si dovoluje požádat o stanovení termínu výsledku nového*), nepřipojila žádný důkazní prostředek. Nedoložila jej ani v poskytnuté lhůtě, a ani ve lhůtě, která jí byla k její žádosti prodloužena, aby tvrzenou kolizi s termínem plánované dovolené doložila. Je třeba zdůraznit, že nedoloženou omluvu prostřednictvím zástupce zaslala správnímu orgánu žalobkyně, její vnuk na předvolání nereagoval, byl v té době na dovolené, avšak zástupce žalobkyně byl vyrozuměn o tom, že bude vyslýchána žalobkyně a též i její vnuk jako svědek. Žalobkyně proto nedoložila, co konkrétního jí bránilo, aby včas, tedy současně s omluvou, nebo v poskytnuté lhůtě, anebo v prodloužené lhůtě skutečný stav věci správnímu orgánu doložila. Z tvrzení žalobkyně uvedené v omluvě, kterou zaslal správnímu orgánu zástupce žalobkyně toliko jejím jménem, je zřejmé, že žalobkyně se nemůže k výsledku dostavit kvůli *plánované dovolené*.
39. Prvostupňový orgán v rámci dobré správy vyzval žalobkyni, aby doložila doklad, kterým prokáže, že se k výsledku nemohla dostavit z důvodu, že pobývala na plánované dovolené. Žalobkyně na to reagovala žádostí o prodloužení lhůty k předložení dokladu, v ní uvádí, že „[v]ýzvou ze dne 16.08.2019 byla účastnice vyzvána k doložení dokladu prokazujícího, že se nemohla dostavit k výsledku. Tímto účastnice prostřednictvím právního zástupce žádá, aby ji byla prodloužena lhůta k doložení podkladů o 15 dnů, když lhůta 5 dnů je zcela nepřiměřeně krátká.“ Prvostupňový orgán k žádosti žalobkyně 5 denní lhůtu prodloužil o 10 dnů. Žalobkyně však ani v takto prodloužené lhůtě potřebný důkazní prostředek správnímu orgánu nepředložila. Soud se proto ztotožňuje se žalovaným i s prvostupňovým orgánem, že žalobkyně neprokázala, že byl na její straně dán vážný důvod pro nedostavení se k nařízenému výsledku. Jak je zřejmé ze shora uvedeného, z argumentace žalobkyně v řízení před prvostupňovým orgánem ani nevyplývá, že by se žalobkyně z výsledku omlouvala kvůli nemožnosti vnuka dostavit se k výsledku, že ten je v zahraničí. Toliko uvedla, že „se účastníci nemohou k výsledku dostavit, když termín koliduje s termínem plánované dovolené“. Až v odůvodnění odvolání tvrdila, že se nemohla výsledku zúčastnit, když se k němu nemohl dostavit její vnuk, který byl v té době v zahraničí. Doložila kopii zvětšené části jedné stránky X pasu blíže neztotožněné osoby s X razítky „13 JUL 2019“ a „18 AUG 2019“, a kopie palubních vstupenek vnuka z 12. července PRG-DOH a 13. července DOH-SGN a z 18. srpna SGN-DOH a 19. srpna DOH-PRG, jak je popsáno pod bodem 22. tohoto rozsudku. Z nich vyplývá, že vnuk žalobkyně byl mimo území republiky od 12. 7. 2019 do 19. 8. 2019.
40. Dne 5. 9. 2019 byla žalobkyni doručena výzva k odstranění vad podání, což bylo již v době, kdy vnuk žalobkyně se podle žalobkyně vrátil ze zahraničí. Tedy žalobkyně nedoložila, co konkrétního jí bránilo v tom, aby ve lhůtě ve výzvě uvedené tvrzené

skutečnosti stran cesty vnuka doložila. Namísto toho žalobkyně požádala o prodloužení lhůty, avšak ani v prodloužené lhůtě nic prvostupňovému orgánu nedoložila. Argumentace žalobkyně, že předložené doklady nemohla správnímu orgánu doložit dříve než v rámci odvolacího řízení, se tak v kontextu popsaného sledu událostí jeví jako ryze účelová. Žalovaný proto nepochybil, když k dokladům doložených k odůvodnění odvolání nepřihlédl.

41. Jelikož žalobkyně byla k výsledku řádně předvolána, bylo její povinností se ho zúčastnit. Tato povinnost žalobkyně nemůže být dotčena nemožností účastnit se výsledku ze strany jiné předvolané osoby. Žalobkyně se nařízeného výsledku nezúčastnila, aniž by doložila vážný důvod, pro který se jej zúčastnit nemohla. Byla to sama žalobkyně, kdo svým jednáním znemožnil naplnění zásady materiální pravdy ve smyslu § 3 správního řádu. Řízení o pobytové žádosti žalobkyně správními orgány bylo proto zastaveno v souladu s § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců.
42. Námitky žalobkyně ohledně vysokého věku a snížené mobility nemohou ve světle uvedeného obstát. Soud si je vědom toho, že o vážný důvod pro nepřítomnost u výsledku půjde především v případě doložených zdravotních potíží cizince. Žalobkyně však žádný zdravotní důvod před správním orgánem netvrdila, ani nedokládala.
43. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
44. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec jejich běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. září 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu